

TÉMA MĚSÍCE

VODA NAD ZLATO

Nově budovaný zemní vodojem nedaleko křižovatky U Papryčů

foto -mk-

Necelých 11 haléřů za litr kvalitní vody – kdo z vás to má? Všichni!

Voda vždy byla, je a bude strategickou surovinou. Platí o ní prakticky totéž co o soli ve známé pohádce „Sůl nad zlato“. I voda je nad zlato a zejména v zemích, kde se vody nedostává, to lidé pocítují každým dnem. U nás je situace naštěstí významně lepší, ale rozhodně není jednoduchá. Za vodné a stočné platí líbeznické domácnosti 107,90 Kč za metr krychlový vody. To znamená, že litr kvalitní vody, jejíž parametry se blíží požadavkům na kojeneckou vodu, přijde na necelých 11 haléřů. Tato cena byla po několika letech zmrazena na stejné výši, až od letoška se navýšila. Důvodem je především nezbytná obnova vodohospodářského majetku – tedy potrubí, vodojemů, čerpacích stanic, kanalizačních stok a čistíren.

Kdo jsou vlastně vodárny?

V roce 1994 vznikla akciová společnost Vodárny Kladno – Mělník, a. s. (VKM). Tato společnost zís-

kala do vlnu veškerou vodohospodářskou infrastrukturu na celém území dnes čítajícím 300 tisíc lidí. Vlastnila všechno od kanalizačního potrubí přes existující čistírny odpadních vod až po vodovodní potrubí a čerpací stanice a všechny další vodárenské objekty a technologie. Tato společnost si pak vybrala Středočeské vodárny, a. s., ze skupiny Veolia. Ta už několik let celou rozvodnou vodovodní síť a další zařízení provozuje a fakticky právě ona zákazníkům dodává vodu a odvádí jejich odpadní vody. Veškeré příjmy společnosti Vodárny Kladno – Mělník pocházejí právě z nájmu, který jí platí Středočeské vodárny za to, že mohou na majetku VKM poskytovat své služby koncovým spotřebitelům.

A komu že VKM v současné době patří? Patří mnoha městům a obcím ve Středočeském kraji a největšími akcionáři jsou – jak už název společnosti napovídá – města Kladno a Mělník. Vedle nich ale v devadesátých letech vznikl Svazek obcí VKM. Rada starostů, včetně někdejšího líbeznického Oty

SLOVO STAROSTY

Milí čtenáři,

velkým tématem posledních dnů je voda. Nemám teď na mysli extrémní povětrnostní jevy, jako jsou bouře s přívalovými dešti. Jde mi o to, že v nejjihnější části Líbeznice v horkých dnech ve večerní odběrové špičce voda z vodovodních kohoutků jenom pomalu kape. Problém s dodávatelem vody jako obec samozřejmě řešíme a budiž řečeno, že ho neřešíme jen teď, ale že jsme už v předchozích letech vyzývali k tomu, aby v naší oblasti vodárny vytvořily takové podmínky, aby byly bezpečně schopny dodat vodu všem domácnostem. I díky našemu úsilí začala letos v červnu výstavba nového zemního vodojemu u křižovatky U Papryčů.

Horkému tématu vody věnujeme skoro celý tento zpravodaj.

Považuji to za důležité, protože vodu často bereme – podobně jako třeba elektřinu – za samozřejmost. Jistě je dobře, když lidé mohou ve dnech, kdy teplota v teploměrech výšplhá k nevyšším hodnotám, skočit s radostí do bazénu. Jenom je dobře vědět, co všechno ten zážitek znamená a jak složitý systém se skrývá za našimi měřiči spotřeby vody. Kromě informací o tom, jak to vlastně přesně s nedostatkem vody v celé naší oblasti je, se dočtete i o tom, co to vlastně znamená, když řekneme slovo vodárny. A o tom, co se v naší oblasti aktuálně realizuje, co se chystá.

Ať jsou, nebo nejsou v síti příležitostné výpadky, pořád si i po zdražení vody můžeme užívat mimořádný komfort, kdy z vodovodních kohoutků v naprosté většině českých domácností je možné natočit kdykoli sklenici vody a v klidu ji vypít. Navíc, jak ukazují laboratorní testy, voda, kterou pijeme u nás a která pochází z převážné většiny z Mělnické Vrutice, se svým složením blíží kojenecké vodě. Síce opakovaně řešíme problém se zanášením spotřebičů, vodovodních kohoutků a vůbec všeho, co s naší tvrdou vodou přijde do styku. Na druhé straně by ale jakékoli zásahy a změkčování znamenaly, že voda ztratí ty vlastnosti, které bychom měli zuby nehty bránit především s ohledem na naše zdraví.

Unikátní je i fakt, že zatímco z obchodu si vezmeme balenou vodu srovnatelné kvality za cenu od 4 do 12 Kč za jeden a půl litru, v případě pitné vody v kohoutku se bavíme jen o necelých 11 haléřích za litr. Kdybychom něco takového vyprávěli v zemích, kde se lidem vody chronicky nedostává, nutně by na naše podmínky hleděli jako na zjevení.

A tak pevně věřím, že nám voda i v následujících měsících bude jen a jen dobře sloužit a že nás nebude tolik trápit, jako třeba potrápilo tornádo a další extrémní jevy celou řadu obcí na jižní Moravě, ale i nedaleko od nás v Ústeckém kraji. Kromě toho, že každý ze zastupitelů přispěl, jak mohl, rozhodlo obecní zastupitelstvo a rada o uvolnění celkem 70 tisíc korun na pomoc čtyřem obcím na jižní Moravě a třem postiženým obcím v Ústeckém kraji. Jsem přesvědčen, že i obec má projevit solidaritu.

Proji vám klidné léto!

Váš starosta

Dokončení na straně 2

Dokončení ze strany 1

Hlavní, se rozhodla ochránit vlastnictví veškeré vodohospodářské infrastruktury v obcích a městech a založili svazek, který od okamžiku svého vzniku spojoval malé podíly členských obcí tak, aby měly obce a města větší vliv a mohly při správě společnosti prosazovat své zájmy s větší silou, než mohly malé podíly jednotlivých obcí. Od té doby se daří bránit některým špatným nápadům. Líbeznice navíc od samého začátku hrají ve Svazku významnou roli a v současné době mu dokonce předsedají.

Pořád ale nebylo řečeno, proč se vlastně vodné a stočné po několika letech zdražilo. V celé oblasti kterou obsluhují Středočeské vodárny na vodohospodářské infrastrukturu společnosti VKM, byla cena vodného a stočného zmrazena. To sice bylo příjemné pro obyvatele, podnikatele a další odběratele vody, ale také to způsobilo poměrně vážné problémy, protože právě vodné a stočné představuje pro Středočeské vodárny klíčový příjem, ze kterého hradí nejen provozní náklady celé vodárenské a kanalizační soustavy a poplatky za odběr vody, ale také nájem za užívání majetku pronajatého od VKM. A právě VKM, jako společnost vlastněná městy a obcemi, má jako svůj klíčový úkol nejen zajištění dodávek vody a čištění vod odpadních, ale také udržení kvalitní vodohospodářské infrastruktury pro příští generace. A nejenom to! Významným úkolem vodáren je i vypořádání se s následky současných klimatických změn a zajištění dostatku zdrojů kvalitní pitné vody i v budoucnosti. Od okamžiku, kdy bude možné říct, že je tento úkol splněn, nás bohužel ještě dělí řada let. Ale blížíme se k tomu. Investiční aktivita se zejména v posledních letech významně rozběhla. Jen v okolí Líbeznice investuje VKM do důležitých staveb více než 200 milionů korun!

Odkud k nám voda přitéká?

Většina vody v naší vodovodní síti pochází zejména z prameniště Mělnická Vrutice – Řepínský důl a také z prameniště Liběchovka. Kvalita této vody z hlubinných vrtů je nezvykle vysoká a téměř dosahuje parametrů takzvané kojenecké vody. V uplynulých letech ale bylo přes léto nutné do celé vodárenské soustavy KSKM (Kladno – Slaný – Kralupy – Mělník) dodávat i vodu získanou jinde, protože obvyklé zdroje vodárny už veškerou poptávku ve špičkách nejsou schopny uspokojit. Už několik let proto do oblasti spravované VKM přichází vodovodním přivaděčem mezi pražským vodojemem Kopanina a kladenským vodojemem Kožova hora voda ze Že-

livky. Jednou z důležitých investic pro další léta bude zásadní rekonstrukce tohoto přivaděče, protože v současné době je na několika místech v tak špatném stavu, že zbytečně přicházíme jak o vodu, tak samozřejmě i o peníze.

Přes všechna dosavadní opatření ale v části Líbeznice v nejpříjemnějších letních dnech netekla voda. Důvodem přitom nebyla havárie ani nějaká provozní odstávka, nýbrž nedostatečný tlak v celé lokalitě. Významně přibývalo domů, ale bohužel se současně nedařilo převádět ve špičkách dostatečné množství vody hlavními vodovodními přivaděči. Tyto přivaděče, takzvaný starý a nový Lobkovický, jsou jedinými vodovodními přivaděči pro oblast Líbeznice a okolních obcí. Vzhledem k tomu, že starý přivaděč byl postaven již před 130 lety, je jeho obnova další investicí v řádu desítek milionů korun, kterou musí VKM v blízké době zajistit.

Ale řešení se blíží. I když problém s tlakem nebyl nikdy tak velký jako letos, pociťovali jsme ho v letních měsících už před několika lety. Protože neexistuje okamžité řešení, které by spočívalo třeba ve výměně nějaké nedostatečné výkonné technologie, pracujeme už od roku 2016 na projektu zemního vodojemu, který bude vybaven novou čerpací stanicí, jež bude schopna do budoucna zajistit dostatečný tlak v celé oblasti od Baště až po Měšice. Bude stát v místě současné čerpací stanice u křižovatky U Papryčů a jeho kapacita bude 2x 1 300 m³ vody. „S jeho stavbou se začalo na konci června a dokončení očekáváme příští rok v létě. Tím by veškeré problémy s nedostatečným tlakem v Líbeznici a okolí měly pominout. Společnost VKM výstavba vodojemu přijde na více než 50 milionů korun,“ říká starosta obce Martin Kupka.

Další důležité investice

Významnou investicí VKM bylo v poslední době také zvýšení kapacity líbeznické čistírny odpadních vod. Ta byla schopna zvládnout odpadní vody od 3 000 lidí (ve vodárenské terminologii takzvaných ekvivalentních obyvatel). Po dostavbě školy pro žáky z ostatních obcí už ale kapacita nepostačovala. Po významné investici čítající rovněž přes 50 milionů disponujeme v současné době kapacitou 4 000 ekvivalentních obyvatel. I v tomto počtu už ale volná kapacita zbývá jen pro chystané projekty revitalizace brownfieldů v obci a mnoho let schválenou výstavbu v Zahradní ulici. Kapacita ČOV tak bude tvořit i pro příští generace zastupitelů přirozený limit dalšího rozvoje residenční výstavby v obci.

Další významnou investicí – přímo životně důležitou – byla rekonstrukce šyby pod řekou Labe. Tudy proudí do celé oblasti každou vteřinu stovky

litřů vody. Pod dnem Labe jsou doposud umístěna dvě potrubí, z nichž jedno bylo bohužel vyřazeno z provozu havárií. Ani to druhé navíc na mnoha místech nebylo v dobrém stavu, takže při jakékoli další poruše nebo havárii by se celá oblast ocitla bez vody, a to nikoli ne jeden dva dny, spíše na několik týdnů, nebo dokonce měsíců. Tomuto riziku se našťáště podařilo předejít, protože technologicky náročné uložení dvou potrubí pod dnem Labe už má v současnosti za sebou nejnáročnější fázi. Dva metry pod úrovní dna řeky už je osazeno nové potrubí, které se v následujících měsících bude zapojovat. Starosta Líbeznice Martin Kupka k tomu říká: „Přiznám se bez mučení, že teď už budu klidně spát. Představa, že bychom na několik měsíců museli vystačit jen s vodou z pojízdných cisteren, mě upřímně děsila. Konečně, i kvůli zajištění této klíčové investice jsme jako starostové vyslovili souhlas k úvěru ve výši 600 milionů korun. Díky této půjčce mohla společnost VKM zahájit stavbu vodojemu a zároveň investovat víc než 102 milionů korun do životně důležité šyby.“

Pokud jde o další plány, v současné době i z popudu Líbeznice probíhají průzkumy dalších pramenišť vody. Jako velmi nadějně se jeví dosavadní zkoušky z oblasti Všetát – zdroj by nakonec mohl být vydatnější, než se podle prvních informací zdálo. Měli bychom tak vedle Želivky další významný zdroj vody, i když pravdou je, že i tak na prostá většina vody, kterou pijeme a používáme, bude pocházet z Mělnické Vrutice.

A jak se k vodě chovat?

Zdá se nad slunce jasnější, že správný postoj lidí k vodě by měl být součástí výchovy a vzdělávání člověka už od útlého věku, nejspíše od základní školy. Selský rozum přitom říká, že tak jako se žádnou surovinou bychom ani s vodou neměli zbytečně plýtvat.

V naší konkrétní situaci je ale velmi důležité, abychom v Líbeznici dokázali projevit solidaritu vůči těm, kdo ve večerních hodinách mají jen velmi slabý tlak a voda z jejich kohoutků třeba jen kape. Není to přitom žádná věda a rozsáhlé omezování. „Požádali jsme občany, aby se trochu uskomnili, a myslím, že to vlastně není nikterak náročné. Stačí například závlaku zahrady přesunout do pozdějších nočních hodin a vyvarovat se aspoň po dobu letních měsíců napouštění plné vany. Pokud bychom dokázali tato doporučení dobrovolně respektovat, významně bychom tím zlepšili situaci mnoha lidí, kteří žijí například v Líbeznici. Nedvěďově ulici nebo v ulici U cihelny,“ říká Martin Kupka.

SOUČASNÁ CENA VODY

vodné vč. 10% DPH:	62,01 Kč/m ³
stočné vč. 10% DPH:	45,89 Kč/m ³
celkem:	107,90 Kč/m³

NEJDŮLEŽITĚJŠÍ INVESTICE DO VODY v Líbeznici a okolí

- 102,9 mil. Kč**
vodovodní šyba pod řekou Labe (klíčová investice pro přivádění vody do našich kohoutků)
- 50,8 mil. Kč**
rekonstrukce a výměna hlavní usazovací nádoby v ČOV Líbeznice
- 53,8 mil. Kč**
nově budovaný zemní vodojem nedaleko křižovatky U Papryčů

TŘI OTÁZKY PRO ŘEDITELE VKM JOSEFA ŽIVNŮSTKA

Co je teď pro vodu v našem území největší problém?

Já vidím „největší“ problémy dva. Tím prvním je jednoznačně stoupající spotřeba vody v naší obsluhovaném regionu, která v kombinaci s následky klimatických změn a počínajícího hydrologického sucha na nás klade extrémní nároky ve smyslu zajištění dostatku zdrojů pitné vody a ochrany zejména spodní vody pro budoucí generace.

Tím druhým a vlastně souvisejícím problémem je obecné pochopení, že dodávka vody vodárnami je samozřejmostí pro naše stávající zákazníky a odběratele. Těm za jejich platbu vodného a stočného musíme garantovat, že jim dodáme kvalitní pitnou vodu dnes, za týden, ale i za padesát let. Ale není tomu tak už u nových žadatelů o připojení na vodovod. Typickým takovým žadatelem je stavební developer, který přichází s představou, že mu z prostředků vodáren postavíme nový přívaděč, zkapacitníme čerpací stanici či vybudujeme další vodojem, je-li potřeba.

Je třeba si ale uvědomit, že jediným příjmem vodáren jsou platby za vodné a stočné od stávajících odběratelů. A není zájem těchto odběratelů, aby platili vyšší cenu za dodávky vody ve prospěch těchto (například) developerů. Jednoduše řečeno, už si musíme zvyknout, že voda není zadarmo a rozšíření vodárenského systému musí zaplatit ten, v jehož prospěch je tato investice prováděna.

Jak je to vlastně s kvalitou vody, kterou pijeme, je opravdu na hranici kvality kojenecké vody? Čím to je?

Největší vliv na kvalitu vody v rozvodné síti má její původ, to znamená, z jakého zdroje voda pochází.

Tím je pak určeno složení vody. Hlavním zdrojem vody pro oblast obce Líbeznice je podzemní voda z oblasti Mělnické Vrutice a Řepínského dolu. Tato voda nevyžaduje žádnou technologickou úpravu, pouze hygienické zabezpečení. Je to dáno i výhodnou polohou jímacího území, kdy značná část jeho povodí leží v Chráněné krajinné oblasti Kokořínsko.

Svojí kvalitou se pitná voda, která je dodávána z Mělnické Vrutice, opravdu blíží kvalitě takzvané kojenecké vody. Obsah dusičnanů se pohybuje kolem 11 mg/l, přičemž horní hodnota vody pro kojence je 10 mg/l. Limit tohoto nejsledovanějšího ukazatele kvality pitné vody je 50 mg/l.

Kvalita dodávané pitné vody je samozřejmě na vysoké úrovni i po stránce fyzikální, chemické, biologické i mikrobiologické. Voda z kohoutku patří k nejvíce kontrolovaným potravinám a v Líbeznici vám teče opravdu dobrá a zdravá voda.

Co by se podle vás mělo udělat do budoucna, abychom celou vodohospodářskou soustavu, náš strategický majetek, předávali potomkům v lepším stavu, než v jakém jsme ji sami převzali?

Musíme odpovědně investovat do obnovy stávající infrastruktury. Nesmíme podléhat pokušení typu „však ono to ještě vydrží“. Ale současně nesmíme podléhat ani politickým tlakům samospráv – akcionářů.

Uvedu příklad. Obec obnovuje povrch komunikace, pod kterou vede 45 let starý vodovod, a logicky přijde s požadavkem, abychom tento před obnovou povrchu komunikace vyměnili. Ale dobře vybudovaný vodovod vydrží bez poruch i sto let, a pokud bychom bezmyšlenkovitě vyhovovali všem takovýmto požadavkům, tak se naše investice neúnosně zvýší a obnova majetku nebude efektivní.

Taktéž vidím velkou příležitost ve využívání moderních technologií. Zejména bezvýkopové sanace

Ing. Josef Živnůstek, ředitel VKM

foto -mk-

potrubí, zpravidla zatažením polyetylenové či sklolaminátové vložky, jsou dnes již často na kvalitativní úrovni výstavby nových vodovodů či kanalizací, ale výše takovéto investice je až o desítky procent nižší.

Také bych mohl začít hovořit o správné údržbě, včasné diagnostice anebo o spolupráci s obcemi či správci jiných sítí. To vše určitě přispěje k tomu, aby naše infrastruktura byla v budoucnu lepší než dnes. Je to jistě zájem všech akcionářů naší společnosti, tedy 188 obcí a měst, jejichž majetek spravují Vodárny Kladno – Mělník, a. s., a provozují Středočeské vodárny, a. s.

-mk-

TEMA

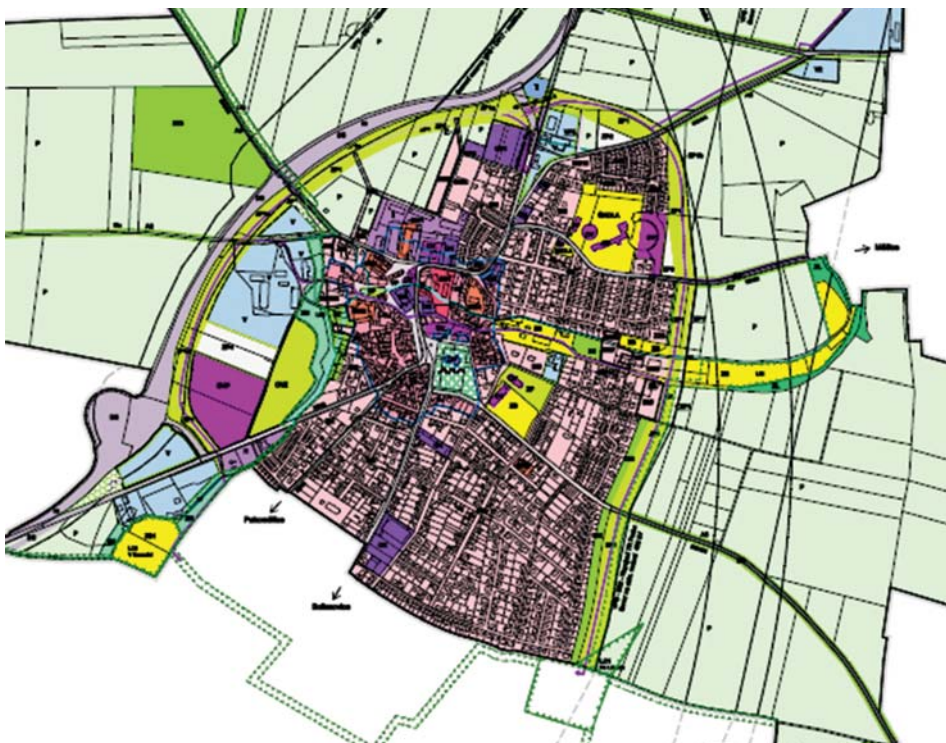
AKTUALIZOVANÝ ÚZEMNÍ PLÁN OBCE

Územní plán obce z roku 2015 byl nyní aktualizován schválením změny č. 2, kterou zastupitelstvo obce vydalo jako opatření obecné povahy 28. června 2021. Po vyvěšení na úřední desce nabyla změna č. 2 v polovině července účinnosti. Celý proces schválení změny č. 2 od rozhodnutí o jejím pořízení v prosinci 2019 tak trval rok a půl.

Změna č. 2 územního plánu naplňuje přístup, který si současné zastupitelstvo obce stanovilo na začátku volebního období v Programu pro Líbeznice. Tím je odpovědný přístup k zastavování zelených ploch, upřednostnění revitalizace nevyužívaných statků nebo již starých zastavěných ploch, tzv. brownfieldů. Změna č. 2 proto přináší změny zastavitelných ploch výhradně drobného rozsahu v intravilánu obce za účelem lepšího využití pozemků. Nepřipouští přelévání výstavby do krajiny spojené s rozsáhlými zábory zemědělské půdy.

Změna č. 2 zavádí nové kategorie funkčního využití ploch – plochu pro vědu, výzkum a inovace (OVP) a plochu pro zahradnictví, park a ukázkové zahrady (OVZ). Obě plochy se nacházejí napravo od Zlíbské ulice při výjezdu z obce na obchvat. Tím se otevírá cesta zajímavým projektům s přidáním hodnoty a pracovními příležitostmi.

Změna č. 2 také upravuje podmínky pro využití plochy bydlení v bytových domech, což je plocha zahrnující současný areál Sběrných surovin. Nově je

Výkres ÚP

foto archiv obce

stanoveno, že případný investor musí vyčlenit plochu, která bude sloužit jako veřejné prostranství (park nebo náměstí), a že parkování musí být řešeno v podzemí nebo v parteru budov.

Územní plán obce nemůže být statickým dokumentem a musí pružně a citlivě reagovat na vývoj potřeb v daném území. I naše obec prochází vývojem. Období rozsáhlé výstavby pro bydlení je již za

námi. Současná a budoucí výstavba je o hledání racionálnějšího využití pozemků v intravilánu obce, využívání brownfieldů a vytváření předpokladů pro zajímavé podnikatelské záměry. Změna č. 2 jde právě tímto směrem při respektování koncepčního přístupu k území vymezenému zastupitelstvem obce v roce 2018.

-jh-

ROZHOVOR

KDYŽ MÁ PRÁCE SMYSL

Markéta Laube je zakladatelkou společnosti Mamiee, která provozuje stejnojmenný e-shop zaměřený na smysluplné hračky a také na pomůcky pro děti se speciálními potřebami. Výrobky nejen prodává, ale rovněž navrhuje a vyrábí. Po rekonstrukci Statku Líbeznice v Družstevní ulici otevřela v jeho areálu hračkárství Mamiee. Celý koncept Mamiee velmi dobře vystihuje slogan „Rosteme hrou“ umístěný na webu společnosti. Nestává se úplně často, aby podnikatelské aktivity měly tak zřejmý a výrazný smysl jako v případě paní Laube. Rádi jsme proto využili příležitosti k rozhovoru.

Na webu jsem se dočetl, že k projektu Mamiee vás nasměrovala osobní zkušenost, když jste potřebovala u svého syna rozvíjet některé dovednosti. Kdy vás napadlo, že byste na výrobě a prodeji hraček a pomůcek rozvíjejících dětské schopnosti mohla postavit i své podnikání?

Napadlo mě to, když jsem zvažovala reálné časové možnosti nástupu zpět do práce. Jako projektový manažer jsem pracovala částečně i během mateřské dovolené, ale časové nároky byly čím dál vyšší a nebyla možnost zkráceného pracovního úvazku. Chtěla jsem skloubit práci a rodinu a to mi s plným úvazkem v tomto období přišlo nerealné.

Začínala jste sama, nebo jste spojila síly s dalšími lidmi?

Začínala jsem s kamarádkou. Obě jsme se do toho vrhly s nadšením. Bylo toho hodně, co jsme se musely učit, protože ani jedna jsme neměla zkušenost s online prodejem. Po čase se kamarádce naskytla možnost zajímavé práce v oboru, ve kterém působila, a já jsem se rozhodla pokračovat dál sama. Dnes působíme v malém ženském týmu, každá máme jinou zkušenost, navzájem se radíme a podporujeme, což vnímám jako velkou výhodu.

Pozoruhodné na vašem podnikání je i to, že řadu výrobků rovněž navrhuje a vyrábíte. Výroba je ale úplně jiná disciplína než pouhý prodej. Kde berete inspiraci a jaká je cesta výrobku od návrhu k zákazníkovi?

Ano, výroba je úplně jiná disciplína a najít spolehlivého výrobce, který dělá kvalitně, dodržuje dodávky v čase a hlavně se chce učit nové věci, je dost zapeklitý oříšek. Najít výrobce, který slyší na „výmysly“ toho, co ještě nikdy nedělal a co já po něm chci, je prostě nadlidský úkol. Několikrát jsem byla v situaci, že jsem slyšela: „To neumíme, to neděláme, na to nemáme stroje.“ To je mnohdy kromě výrobních nákladů i důvod, proč mnoho značek vyrábí v Asii. Tam díky moderním technologiím v podnicích prostě dokážou vyrobit vše. Já vše vyrábím v Čechách, ale občas to je bohužel za cenu úpravy mých „nevyrobitelných“ nápadů. Nápad je jen začátek a pak začíná dlouhá cesta k testování výrobků a také finančně náročná certifikace a výroba. Od vlastního nápadu k uvedení na trh to je záležitost minimálně na rok. Navíc výrobky mám registrované jako průmyslové vzory a to je další čas návil.

Vyvíjíte a prodáváte rovněž pomůcky pro děti se speciálními potřebami. To je v dnešní době velmi široký pojem. Můžete nám k tomu říct více?

Děti se speciálními potřebami jsou jednoduše děti, kterým je třeba věnovat zvýšenou péči a pozornost, protože jsou některé oblasti, které mají oslabené (porucha pozornosti, vady řeči, emoční vnímání, problémy s chováním nebo pak specifické poruchy učení – dyslexie, dysortografie a další). Já se snažím, aby námi nabízené hračky nebyly „jen“ hračky. Při výběru klademe důraz na to, aby hračka měla ně-

jakou přidanou hodnotu a aby rozvíjela nebo podporovala u dětí oblasti, které buď mohou být oslabené, nebo je prostě dobré tyto oblasti v určitém věku podporovat.

Spolupracujete při vývoji s nějakými specialisty zaměřenými na vzdělávání dětí?

Ano, dnes jsem již obklopená externími odborníky z různých oborů včetně speciální pedagogiky. K původně ekonomickému vzdělání jsem vystudovala druhou vysokou školu s pedagogickým zaměřením. Já sama se oblastem speciální pedagogiky věnuji dlouhodobě, jsem také certifikovaným lektorem stimulačního programu Maxík, který je určen pro předškoláky a děti s odloženou školní docházkou.

Za dobu, co v tomto oboru podnikáte, vnímáte nějaké změny?

Co se změnilo, jsou preference rodičů při výběru hraček. Postupně začíná převažovat to, že vítězí kvalita nad kvantitou. Je lepší mít doma kvalitní hračku, kterou si pak užijí další děti nebo ji schováte na půdu, než mít sice hodně hraček, které ale pak končí rozbité v popelnici. Díky osvětě je také pozitivní vidět, že rodiče vnímají, že speciální potřeby u dětí nejsou nepřekonatelnou překážkou do jejich budoucího života.

Portfolio vašich produktů je hodně široké. Dají se označit výrobky, které zákazníci kupují nejvíce?

Mám radost, že mezi nejprodávanější výrobky patří moje vlastní výrobní řada Mamiee. Mezi nejoblíbenější hry patří Třídíme odpady & Šetříme planetu a dřevěná hra Najdi barvu. V poslední době také výrazně ožil zájem o puzzle. V naší nabídce máme originální značku eeBoo USA, již jsme výhradním distributorem pro ČR a SR. Jejich puzzle má vysokou estetickou hodnotu. Motivy malují ilustrátoři z celého světa a ilustrace jsou opravdu nevšední a velmi pěkné.

Předpokládám, že vaše zákaznicky tvoří převážně maminky. Co tatínkové?

Máte pravdu, že většinu zákazníků tvoří maminky. Zavítají k nám ale i tatínkové, a to nejen na e-shop, ale i do našeho nového obchodu. Maminky jdou často na jistotu. Tatínkové vybírají spíše na místě, nechávají si poradit a rozšířit obzory. Většinu zboží vozíme ze zahraničí, takže nemáme v nabídce úplně známé a klasické hračky.

Jaká je v tomto oboru podnikání u nás konkurence?

Obecně je online prostředí vysoce konkurenční. Konkurence je tak i z opačného konce republiky. A bez online reklamy v podstatě nelze prodat nic. Pokud tedy neinvestujeme do reklamy, jsme v online světě neviditelní. Co se týká kamenného obchodu, tak tam je konkurence vlastně méně. Soustředíme se opravdu na hračky, pomůcky a další potřeby pro děti, které mají smysl. Nabízíme jiný typ hraček, než jsou obvyklé ve velkých hračkářstvích. Samostatnou kapitolou jsou pak občas kopie nebo

Markéta Laube

foto M. Laube

napodobeniny originálních hraček, které jsou vyráběny doma bez potřebných certifikací a prodávány typicky přes Facebook. Pozitivní ale je, že převažují zákazníci, kteří ctí autorská práva a sami nás na takové praktiky upozorní.

Jak se vám líbí v nových prostorách Statku Líbeznice?

Jednoduše řečeno, je to tu hezké a troufám si říct, že jsme s kolegyní udělaly prostor obchodu vkusný i uvnitř. Využily jsme služeb ferneslníků buď z Líbeznice, nebo z okolí. Každý, kdo na Statek Líbeznice zavítá, ať už do Pekárny, nebo do Bistra, je překvapený, jak to zde vypadá. Jsem moc ráda, že tu takový komplex vznikl. Je tu příjemná atmosféra i mezi námi, kdo tu máme pronajaté prostory, a to je na celku vidět. Venku před obchodem jsme s pomocí rodiny a přátel vybudovali bosou stezku, což je také vlastně pomůcka podporující hmatové vnímání. Tato aktivita nám zapadá do našeho konceptu obchodu. Máme radost, že stezka se stala velmi oblíbenou.

A v samotných Líbezních?

Bydlíme tu s rodinou už čtrnáct let a je nám tu dobře. Je skvělé, jak obec vypadá, působí vkusně, moderně a upraveně. Vždy jsem pokoušela po vesnicích v zahraničí a vzdychala, proč to v Čechách nevypadá stejně. A jsem ráda, že právě v Líbezních to tak ale vypadá. Navíc když řeknu, že jsem z Líbeznice, všichni vědí, že je to tu hezké. A to mě moc těší, je to krásná vizitka obce.

Máte v souvislosti se svým podnikáním nějaké přání, nebo jste si již vše splnila?

Určitě mám nějaká přání, ale už vím, že všechno má svůj čas. Nejaktuálnějším přáním je, aby si k nám zákazníci našli cestu a přišli se na Statek Líbeznice podívat. Jsou vítáni.

Děkuji za rozhovor.

Jan Havlíček

SLOŽITÝ ŠKOLNÍ ROK S DOBRÝM KONCEM

Již třetí školní pololetí neprobíhá na líbeznické škole tak úplně normální výuka. Střídaly se různé režimy, od úplného zavření školy a kompletní online výuky přes rotační výuku, prezenční výuku s testováním a rouškami až po skoro normální režim ke konci uplynulého školního roku. Přes to všechno alespoň konec školního roku proběhl na líbeznické škole tradičně, všechny děti si mohly užít vysvědčení a škola se důstojně rozloučila s žákyněmi a žáky devátých tříd.

První akcí loučení se školou bylo šerpování jednotlivých devátých tříd, které proběhlo ve slavnostní atmosféře v pondělí 28. června v hudebním a tanečním sále školy. Devátáci převzali šerpy a pamětní listy, které jim budou připomínat devět let strávených na líbeznické škole. Všechny třídy pak ve skvělých projevech poděkovaly třídním učitel-

ům i všem pedagogům, kteří je v průběhu let učili, nechybělo ani poděkování rodičům za trpělivost a podporu. Závěrečným programem šerpování pak byla premiéra videí, která mapovala devět let v jednotlivých třídách. Všechna tři videa se moc povedla a budou hezkou vzpomínkou na líbeznickou školu.

O dva dny později, v poslední den školy, poté co byla rozdána vysvědčení, následoval již tradiční průvod vyvádění devátáků ze školy. Doprovod žákyň a žáků devátých tříd tvořili prvňáčci a školu od nich symbolicky převzali osmáci. Tradiční špalír, který byl pro odcházející žáky skvělou kulisou, tvořili žáci ostatních tříd a rodiče a příbuzní devátáků.

Líbeznickou školu v letošním roce opustilo celkem 75 budoucích studentů, 7 se dostalo na gymnázia, 54 na střední školy s maturitou a 14 na učební obory. Přejeme všem hodně štěstí v dalším studiu a také to, ať na líbeznickou školu vzpomínají v dobrém a rádi se sem vrací.

S ostatními žáky, rodiči i kolegy se těšíme na shledanou v září.

František Grunt

Šerpování devátáků

foto Petra Hajská

Tradiční průvod a špalír na konci školního roku

foto Petra Hajská

9.A, 9.B a 9.C v plné kráse

foto Petra Hajská

LÍBEZNICKÉ ŠKOLY

V MATEŘINCE KONČÍME

Je opravdu jen málo jedinců mezi námi, kteří v dětství nenavštěvovali mateřskou školu, což dnes patří k povinnosti každého předškoláka. Snad všichni máme vzpomínky na toto životní období. Vždyť právě zde si utváříme první společné návyky, získáváme první kamarády a první zážitky mimo domov. Jak praví jedna stará moudrost: „Každý příběh má svůj konec,“ a tak pro každé dítě i u nás nastanou dny loučení.

Vzhledem k tomu, že současný školní rok byl ochuzen o zážitky z důvodu celosvětové pandemie, chtěli jsme dětem dopřát alespoň trochu radosti na závěr. A právě k tomu již neodmyslitelně patří naše tradiční loučení předškoláků spojené s pasováním na školáky. Slavnostní chvíli jsme chtěli prožít společně s rodiči, což při dosavadních měnících se vládních nařízeních bylo nepatrně komplikované, ale rodiče byli velmi chápaví a vstřícní.

Samotný okamžik loučení dětí se těžko popíše. Slavnostní akt zahájily děti krátkým vystoupením s pásmem zpěvu a recitace. Toto odpoledne na zahradě mateřské školy neteklo pouze šampaňské, ale i slzičky po tvářích rodičů. Každý budoucí školák si z tohoto dne odnášel nejen krásný zážitek, ale i upomínkový list s fotografiemi, knihu s věnováním, záložkou své značky a sportovní batoh s logem školky v barvě své třídy.

Paní učitelky z Červené a Žluté třídy si po slavnosti pro děti připravily nocování v mateřské škole.

Loučení předškoláků

foto archiv MŠ

Před spaním proběhla pyžamová módní přehlídka a večerní kino na dece s popcornem. V sobotu se děti vydaly hledat poklad na nedaleký Beckov spojený s plněním úkolů. A protože mateřskou školu navštěvují děti opravdu šikovné, mohli jsme se radovat z nalezeného bohatství, ať už ve formě sladkostí, dárečků, nebo zlatých obálků, které dostaly pro štěstí a úspěchy v životě. Po návratu posilněny pizzou k obědu a osvěženy pořádným kusem melounu si děti společně vyrobily tablo a užily si ještě spoustu odpolední zábavy.

V Zelené třídě se předškoláci vydali hledat pirátský poklad taktéž s plněním úkolů, a to před samotným pasováním.

Ve všech třídách si budoucí školáci výjimečný den velmi užili a jistě si ho budou pamatovat. My nastávajícím prvňáčkům přejeme mnoho štěstí a úspěchů na další cestě vzděláváním.

Jiřina Svobodová

LÍBEZNICKÉ SPOLKY

KOLEM KOLEM LÍBEZNIC

Po roční pauze jsme se konečně ujali své role a mohli odstartovat náš prima závod na kole!

Prima totiž bylo, že nám od rána slunce svítlo.

Prima bylo, že do té sluneční záře k registraci se valily usměvavé tváře.

Prima také bylo, že se maminkám a tatínkům plnit úkoly se svými ratolestmi chtělo.

A bezesporu prima bylo, že se vše ve zdraví vydařilo!

Sedmý ročník cyklistického závodu Kolem kolem Libeznice byl odstartován 29. května 2021 v Areálu zdraví s maximálním možným počtem závodníků. Tento závod má dvě části. V jedné závodí samotní cyklisté v kategoriích muži, ženy, rodič a dítě na trase dlouhé 25 km. Trasa je velmi rozmanitá, místy náročná, ale krásná.

Druhý závod náleží samotným rodinám. Na trase dlouhé 20 km všichni plní nejrůznější úkoly. Tentokrát například skládali obrazce, počítali slovní úlohy, hledali na stromech plyšáky, počítali nákup, hledali poklad, procházeli hmatovou cestou, určovali čas, získávali razítka...

Závod měl jako vždy hezkou atmosféru. Hrála hudba, starosta Martin nám závod vtipně moderoval, Kuba nám připravil zdravé občerstvení a všichni jsme si to velmi uživali. Každý účastník závodu získal malý dárek a vítězové potom hodnotné ceny.

Děkujeme, že jsme spolu v pohybu, a budeme se těšit v září na Koloběhu!

Za Líbeznický koloběh Monika Šponerová

Start závodu

foto M. Šponerová

Kategorie muži nad 31 let

1. Lukáš Kroupa, Líbeznice
2. Aleš Krivský, Líbeznice
3. Martin Huť, Líbeznice

Muži do 31 let

1. Petr Smetana, Měšice
2. Tomáš Mach, Praha
3. Tomáš Michálek, Držky

Kategorie ženy nad 31 let

1. Lenka Nekvasilová, Líbeznice
2. Lenka Solařová, Líbeznice
3. Sandra Motková, Líbeznice

Ženy do 31 let

1. Mirka Landová, Mlékojedy

Kategorie rodič a dítě

1. Rychlí gepardi Tomáš a Standa Holých, Líbeznice
2. Huťce, Líbeznice
3. Bohatý David, Březiněves

Závod rodinných týmů

1. Matovi, Líbeznice
2. Konvičky, Líbeznice
3. Líbezmani, Líbeznice
4. Hořkovi, Líbeznice
5. Pilařovi, Líbeznice
6. Kadečkoví, Líbeznice
7. Pšeničkoví, Líbeznice

JAK JSME ATLETILI V ČERVNU?

Červen se dal konečně nazvat skoro regulérním atletickým měsícem. Jak jsme psali již minule, 2. června byla oficiálně zahájena letošní atletická sezona.

Kromě toho, že jsme již plně trénovali, začaly i některé přebory, zejména pro starší děti. Ty mladší si vždycky bohužel musí počkat. Také se ale konalo Mistrovství České republiky dorostu a juniorů a víceboje žactva.

Tak tedy popořadě...

Mistrovství České republiky dorostu a juniorů a juniorek na dráze

Tahle událost víkendu 19.–20. června 2021 se konala na Kladně. Přestože v květnu proběhlo jen málo závodů, ze kterých se podle výkonů mohli atleti kvalifikovat na Mistrovství ČR, i tak jsme tam měli dokonce tři nominace: Pavla Beneše v běhu na 400 m a dva skokany do dálky – Fandu Slabu a Tomáše Kupku.

V sobotu začal výborně Pavel a probojoval se do nedělního B finále, kde si zaběhl krásným časem pro 11. místo. Kluci skákali až v neděli, nervy trochu zapracovaly a na svoje osobáčky nedosáhli, ale získání 10. a 14. místa v republice je pro všechny velmi cenné. Blahopřejeme!

Jednotlivci

Ve středu 30. června 2021 se na FTVS UK v Praze pod záštitou ASK Dipoli uskutečnily Open víceboje mladšího a staršího žactva. Měli jsme jedinou závodnici, mladší žákyni Adélu Baumrukrovou, která si v konkurenci 52 mladších zákyň vybojovala ziskem 2 806 bodů nádhernou stříbrnou medaili. Moc blahopřejeme! Pětiboj obsahoval disciplíny 60 m překážek, hod kriketem, sprint 60 m, skok do dálky a běh 800 m.

Závody družstev

Konečně! Slovo vystihující radost z termínu prvních závodů pro atlety našeho oddílu. Konečně nadešel den, kdy mohou vyrazit společně na závody a poměřit síly se svými vrstevníky z jiných oddílů. Konají se Krajské přebory družstev.

A jako první začínají junioři a juniorky. Největší překážkou v zápolení však překvapivě nejsou výkony soupeřů, ale malý počet závodníků. Náš oddíl zatím není schopen konkurovat počtem závodníků velkým oddílům. Ale i s tímto handicapem se pouští sedm chlapců a pět děvčat do boje. Junioři odjeli 5. června do Kolína a juniorky ve stejný den do Staré Boleslavi. Za pomoci technických vymožeností současnosti se motivují navzájem, sdílejí si videa i fotografie a snaží se o co nejlepší výsledek, aby pro družstvo získali maximum bodů. K radosti všech družstvo chlapců nasbíralo pěkných 40 bodů a umístilo se na 5. místě a družstvo dívek bodů 56, čímž si zajistilo průběžnou 3. příčku.

Brzy se k nim přidávají družstva staršího a mladšího žactva. Jejich dnem je 11. červen. Starší žactvo zamířilo do Kladna a mladší žactvo se vydalo opět do Staré Boleslavi. I tady nás oproti ostatním velkým klubům trápí menší počet dětí. Myslíme ale, že naši šikovní atleti si vedli velmi dobře.

Starší i mladší zákyňe si drží postupové příčky do finálového kola, stejně tak i starší žáci. Bohužel kategorie mladšího žactva (ročníky 2008–2009) trpí žalostným nedostatkem závodníků. A tak ač se chlapci v počtu pěti závodníků snažili sebevíc, na postupovou příčku nedosáhli. Tento fakt jim ale jejich radost z překonání osobních rekordů nesebral.

Po žactvu se na závody mohly těšit i šikovné děti z přípravek. V pátek 18. června vyrazilo desetičlenné družstvo do Čelákovice na Polabský pohár. Ve velmi kvalitní konkurenci naši atleti vybojovali krásné 2. místo a domů do Líbeznice si přivezli

Mistrovství ČR dorostu a juniorů a juniorek

foto archiv atletického oddílu

Polabský pohár přípravek

foto archiv atletického oddílu

kromě poháru, diplomu a stříbrných medailí také nové osobáčky a konečně i zážitky ze závodů.

Hned v neděli 20. června jsme se účastnili 1. kola přeborů družstev mužů a žen v Českém Brodě. I když se do soutěže z našeho oddílu zapojily pouze „dětí“ kategorie juniorů, juniorek, dorostenců, dorostenek a staršího žactva a nikoli dospělí, bojovali všichni jako lvi a podařilo se jim získat průběžné 3. místo v kategorii žen a 5. místo v kategorii mužů. Máme z nich velkou radost.

Jako poslední se 27. června konalo 2. kolo závodů družstev staršího žactva v Berouně, kdy chlapci i děvčata opět bodovali a oba týmy udržely průběžné 3. místo, tj. postupovou pozici do finále.

Další kola soutěží družstev nás čekají již na konci srpna a v září, tak nám držte palce.

Oddílové závody, Atletika pro rodinu a poslední trénink

Aby ostatním dětem z přípravek nebylo líto, že neměly žádné závody, uspořádali jsme v pátek 25. června své vlastní oddílové závody. V již klasickém čtyřboji – běh na 60 m, hod raketkou, skok do dálky a běh 200 m – se utkali děti všech přípravek ročníků. Nejprve nás doprovázel déšť, ale hned po prvních bězích přestal a předávání medailí a odměn již proběhlo za krásného podvečerního sluníčka. Děti měly radost, že si mohly zazávodit, a všichni společně jsme strávili krásné pozdní odpoledne.

V neděli 27. června proběhl na Duhovce další z tréninků programu Atletika pro rodinu. V tomto termínu již byla o něco menší účast, ale i tak se nás sešlo téměř 30 a užili jsme si 80 minut legrace a pohybu. Také jsme si týmově zazávodili v tradičních i netradičních disciplínách. Trénink jsme ukončili důkladným protažením, ale museli jsme spěchat. Zejména tatínkové totiž pravidelně kontrolovali hodinky, protože fotbalové utkání mezi ČR a Nizozemskem už začalo...

A pak již nastala středa 30. června, kdy nás čekaly poslední předprázdninové tréninky všech skupin našich atletů. Nejmladší minipřípravka si užila svůj trénink na Duhovce a jako bolestné, že svoje trenérky dva měsíce neuvidí, si každý atlet odnesl z tréninku plyšového kamaráda... Přípravky měly část tréninku na Duhovce a část na Arču a všichni se tak snažili, že za odměnu museli dostat točenou zmrzlinu. Poté jsme se všichni vrátili zpět na Duhovku a popřáli si krásné a klidné prázdniny. Jako poslední mělo trénink žactvo. Protože jich nebylo tolik, měli ten bonus, že jim byly nanuky přineseny až na Duhovku. To je servis, co?

Přejeme všem moc krásné prázdniny, spoustu zážitků a zajímavých výletů. S některými se těšíme na soustředění a se všemi ostatními na setkání zase v září.

Tým Atletiky Líbeznice

 Téma

LÍBEZNÉ TANČENÍ 2021

Když Dana Gregorová před čtyřmi lety taneční školu zakládala, měla jasnou představu o tom, co chce dokázat. Nechtěla vést jen další volnočasový kroužek, ale poskytnout talentovaným dětem komplexní taneční vzdělání, tedy hodiny baletu, taneční gymnastiky, moderního tance a především schopnost vše naučené předvést na soutěžích a vystoupeních. Tedy to, co sama během své úspěšné kariéry dokázala. Tento cíl se jí i dětem krásně plní.

Mladé svěřenkyně uspěly na tanečních soutěžích – „Let's Dance 2019“ Písek a „International World Cup 2020“ Jihlava. Účastnily se natáčení několika dílů pořadu *Tvoje tvář má známý hlas*. Natočily čtyři

videoklipy, které doprovázely letošní Líbezná tančení v Divadle kouzel – v kostele sv. Jiří v Lukově, na letišti v Mladé Boleslavi, u jezera Lhota a samozřejmě v Líbezníci. Když kvůli covidovým opatřením nemohly trénovat na sále v hale Na Chrupavce, která je jejich „domovem“, cvičily a tančily při online výuce třikrát týdně doma.

V Divadle kouzel se 19. června představily v obdivuhodné formě. Odpolednem provázela Dana Morávková, tři písně zazpívala Kamila Nývtová a představili se sólisté Sofie Ždrakič a Alex Janouch z Baletní školy Olgy Kyndlové.

V první choreografii Zatmění se poprvé předvedla celá taneční škola, od nejmenších až po zkušené dívky. Sólo v roli páva zatančila Nela Doležalová a všichni jí budeme přát, aby v příštím roce zvládla zkoušky na taneční konzervatoř.

Louskáček je jeden z nejznámějších baletních kusů, a tak nemohl chybět. V choreografii Cukrová víla vily jsme viděli nejmenší naděje z prvního ročníku a přípravky. Tančily krásně a pro mnohé to bylo úplně první vystoupení na prknech divadla.

Vystoupení s názvem Army divákům doslova učarovalo originálními kostýmy a nevšední rychlou choreografií plnou vtipu. Představil se v ní druhý ročník.

Třetí ročník zatančil tanec Oči a bylo vidět, že kromě tance si nejstarší děvčata perfektní choreografii dokázala užít a nervozita na nich nebyla vůbec znát. Ovace diváků zaznívaly po akrobatických prvcích, kterých nebylo málo.

S druhým ročníkem jsme se ocitli v italské Veroně a zhlédli patrně jeden z nejznámějších milostných příběhů v historii. V roli Julie se představila kouzelná a zkušená sólistka Anička Mrázová a Romea zatančil Jan Hála, který se k taneční škole připojil jako nový tanečník. Vše doplnila působivá hudba a skvělé kostýmy.

Absolutním vrcholem byla společná choreografie Zloba. Sólo strhujícím způsobem zatančila Natálka Hejkalová. Do detailu promyšlená choreografie, dramatická hudba a perfektní provedení v divácích zanechaly pocit, že prožili něco výjimečného.

Daně Gregorové a tanečnickům z její školy budeme tedy přát, aby se mohli účastnit co nejvíce soutěží, a v příštím roce se budeme těšit na další Líbezná tančení.

Velké poděkování patří všem sponzorům a obci Líbeznice.

Vlasta Černínová

Choreografie Zatmění

foto Petra Hajská

Choreografie Cukrová víla z baletu Louskáček

foto Petra Hajská

Choreografie Oči

foto Petra Hajská

Choreografie Zloba

foto Petra Hajská

JEDINÉ NAŠE SRDCE ZNÁ SPRÁVNOU CESTU SLOŽITÝM LABYRINTEM SVĚTA. NECHME HO KRÁČET.

(Jan Amos Komenský)

A jak kráčelo světem srdce Jana Amose Komenského?

Narodil se 28. března 1592, neví se, zda se narodil v Uherském Brodě či v Nivnici. Jako dvanáctiletý osiřel a žil v rodině otce a sestry. V roce 1608 byl poslán na bratrskou školu v Přerově, kterou podporoval politický ochránce Jednoty bratrské Karel starší ze Žerotína. Díky svým studijním úspěchům, které mu získaly přízeň biskupa Jana Láneckého i samého Žerotína, byl vyslán na německé reformované školy, a to na nasavskou akademii v Herbornu (1611–1613) a na univerzitu v Heidelbergu (1613–1614). Heidelberské studium ukončil teologickou disputací. Se získaným rukopisem Koperníkova díla *O obězích nebeských sfér* se pěšky vrátil přes Norimberk a Prahu na Moravu.

(Poznámka pro čtenáře: Pečlivý čtenář prvního dílu o Komenském ve zpravodaji č. 6 z června 2021 si jistě vzpomene, že právě Koperníkova kniha *O obězích sfér nebeských* byla v roce 1957 vyměněna s Polskem za opis Komenského knihy *Labyrint světa a ráj srdce*, který ale Komenský sám redigoval a byl zaslán v roce 1623 Karlu staršímu ze Žerotína. Ten samý, který podporoval bratrskou školu v Přerově, kde Komenský studoval. Je zajímavé, jaké osudy mají samotné knihy.)

A ještě jedna poznámka: Komenský šel pěšky domů. Z Heidelbergu do Norimberku je to po současných silnicích /zdroj z internetu/ 199 km, z Norimberku do Prahy dalších 278 km, z Prahy na Moravu do Uherského Brodu 302 km. Je to úctyhodný výkon, i když víme, že v 17. století byly vlastní nohy tím nejvíce používaným „dopravním prostředkem“.)

KDE SE NARODIL, SE PŘESNĚ NEVÍ, SNAD V UHERSKÉM BRODĚ NEBO NIVNICI

Krátce po návratu na Moravu byl ordinován (vyvěcen) na kněze během bratrské synody (shromáždění představitelů církve) v Žeravicih v roce 1616. Komenského život stejně jako osudy statisíců jeho krajanů změnila válka.

České stavovské povstání vyvolané odporem proti rostoucímu habsburskému tlaku a zahájené 23. května 1618 pražskou defenestrací otevřelo cestu k dosud největší evropské válce, jež trvala třicet let a pro český národ měla tragické důsledky. Porážka stavovského povstání v listopadu 1620 na Bílé hoře přinesla neblahé důsledky nejen aktivním účastníkům odboje, ale hlavně všem nekatolickým církvím. Mezi mnohými je postižena vypovězením ze země i Jednota bratrská.

Komenský pobýval ve Fulneku, kde byl rektorem bratrského sboru a učitelem místní školy. Žil zde se svou první ženou Magdalenou Vízovskou. Brzy po bělohorské bitvě vtrhli do Fulneku císařští Španělé a zpusťovali město a s ním i budovu bratrského sboru a školy.

ČASTO CESTOVAL PĚŠKY

Komenský se podle místních pověstí až do konce roku 1621 skrýval v Oderských vrších v blízkosti hradu Víkštejna a pak na žerotínském panství v okolí Velkých Losín. Roku 1622 mu zemřela manželka i dvě děti. Jako bratrský duchovní byl neustále

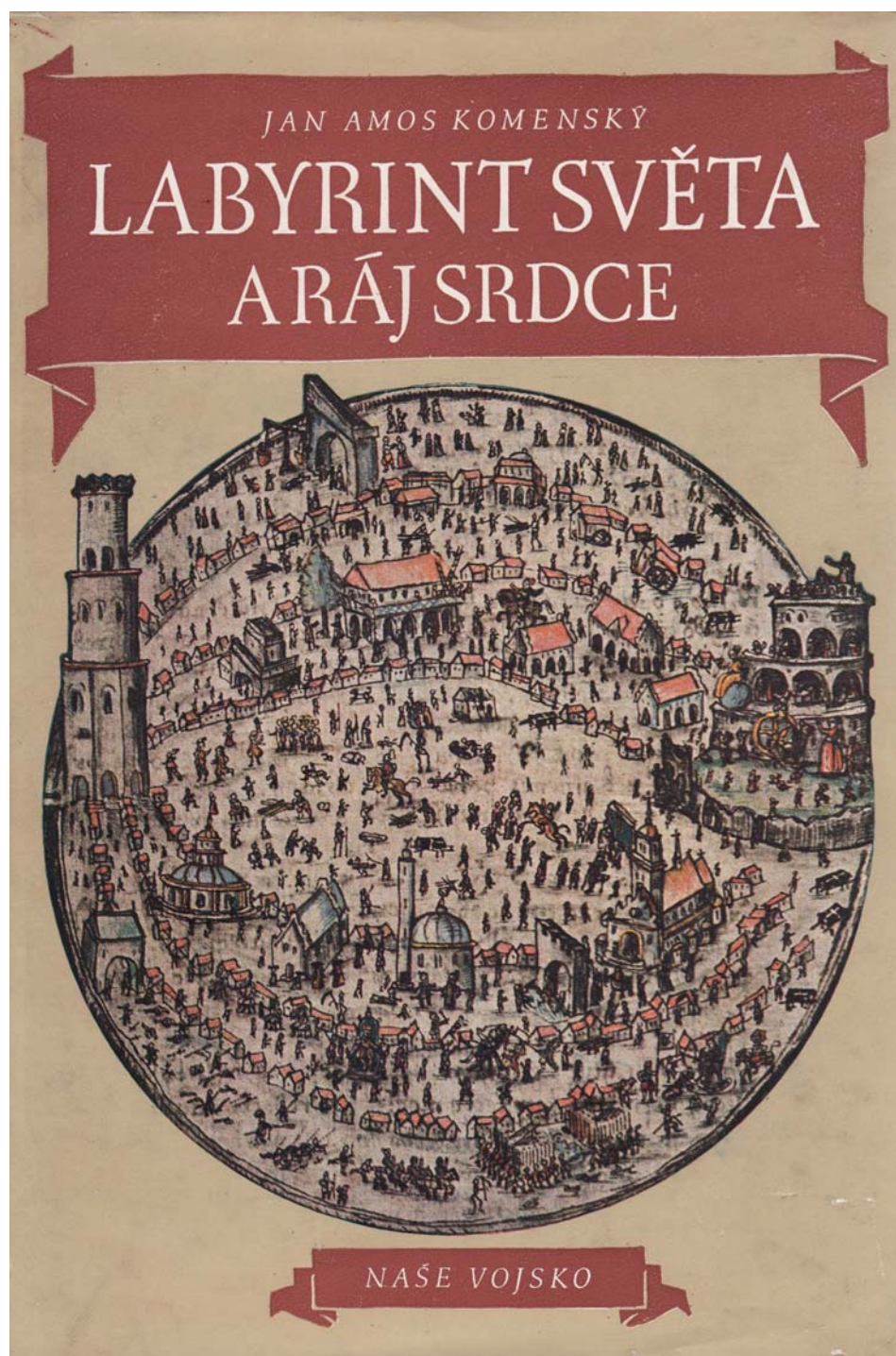
vystaven riziku prozrazení a vydání císařským vojákům. Útočiště našel na panství Karla staršího ze Žerotína, v jeho rodišti ve východních Čechách, v Brandýse nad Orlicí. Poslední období svého pobytu ve východních Čechách (1626–1628) Komenský strávil v Bílé Třešně u Dvora Králové na tvrzi bratrského rytíře Jiřího Sadovského ze Sloupna. Známe jsou i jeho pobyty v Horní Branné, kam odjížděl z Bílé Třešně na návštěvy na zámek Václava

Záruby z Hustiřan, kde se setkával i s prorokyní Kristinou Poniatowskou. Osudy Poniatowské a její věštby vydal Komenský později v knize *Historia revelationum*.

Pokračování příště.

/zdroje internet, Muzeum J. A. Komenského Uherský Brod/

AD

Jedna z knih Jana Amose Komenského

foto Google

LETOPISY OBCE LÍBEZNICE

V.

R. 1523 byl soud mezi Martinem a Petrem, syny rychtáře z Líbeznice, a Plzákem z Hory. Jíra, starý rychtář ze Znojčic, vyznal: Byl jsem v krčmě na pívě v Líbeznicih v taj hořejší (Lála), i seděl sem za stolem s hospodářem (hostinským) a s Roubičkem. I přišla hospodyně a řekla: Hospodáři, ty tu sedíš a tam se v ně vadí a bítí chť. I šli sme ven. A tu sme je rozundali a řekli sme jim, aby šli do světnice a měli dobrou raději vuoli, nechajice toho. A oni vešli do světnice. I držel pak Brožek ručnici v rukou a ten nebožtík zabítý (zatím ještě živý) řekl k němu: Brožku, když by třeba bylo, zapomněl bys na tu ručnici. Odpověděl Brožek: Zapomněl bych nebo ne-

zapomněl. A ten nebožtík hned udeřil na Brožka voštipem (obuškem) a ta mu ručnice spustila nahoru do stropu. I tu sů pak jiní bili na toho nebožtíka a ten řezáč k němu udeřil (vystřelil) z ručnice.

Havel (Štěpánek) Šafránek z Líbeznice vyznal: Byl jsem na dobré vuoli (pil jsem) u nás v krčmě hořejší a byl také bratr Hovorčovského s pacholaty svými. A potom přišli také synové rychtářovi, a oni pacholci Jakuba Hovorčovského podali jim pítí. A ti Jakubovi pacholci každý u sebe voštip držal, seděl za stolem. Tehdy potom Brožek vyšel ven, a ti pacholci Hovorčovičtí vyšli za ním i tam vně něco hádali. A krčmářka přišla do světnice a řekla hospodáři: Milý, proč tam ven nejdeš, oni se tam vadí, aby se nezabili. I šel jest hospodář a my s ním, a velel jim uručiti (smířiti se) a ten nebožtík jda do světnice i řekl: Třeba-lis ho tu vodřeli. Odpověděl mu Brožek: Dře-lis ty, myš ho dřiti nebudem. A opět potom Brožek mu řekl: Tovaryši, velíš nám ho dřiti, dřiz ty jej sám. A potom rychtář mluvil k synům rychtářovým

a k Brožkovi i ke všem, aby uručili; a oni žádnaj nechtěli uručiti. A Hovorčovičtí pacholci vrhše za pivo (zaplatili) i chtěli pryč jíti; a hospodář mi nedal pryč jíti. A ten nebožtík řekl k Brožkovi, kterýž měl ručnici v rukou: Zapomněl by té ručnice, kdyby potřeba byla. Odpověděl Brožek: Jať nevím, zapomněl nebo nezapomněl. Vtom přistoupil jakýs pacholík k tomu nebožtíkovi a něco mu řekl; a ten nebožtík těm pacholíkům strčil od sebe, až nohy zvedl. A Brožek tak tu ručnici držal, na ruce dieru nahoru, a on nebožtík dal mu v ní tak pěstí a ona pustila a udeřila do stropu nahoru. Pak udeřil ten nebožtík na toho pacholika voštipem, a ten pacholík mu jej vydřel a bil ho jím přes hlavu. A potom se tak tam tiskli za stůl a Jíra řezáč udeřil k němu z ručnice. A on řekl nebožtík, že má dosti.

Pokračování příště.

AD

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

LITERÁRNÍ KALENDÁRIUM

2. 7. 1930 narozen český spisovatel Ota Pavel – *Plná bedna šampaňského, Pohár od Pánaboha, Smrt krásných srnců, Jak jsem potkal ryby*

10. 7. 1871 narozen francouzský spisovatel, kritik a esejista Marcel Proust – *Dnové četby, Hledání ztraceného času*

10. 7. 1931 narozena kanadská spisovatelka Alice Munroová – *Už dávno ti chci něco říct, Drahý život, Lásko dobré ženy*

23. 7. 1926 narozen český prozaik, fejetonista a publicista Ludvík Vaculík – *Sekyra, Český snář, Stará dáma se baví*

26. 7. 1856 narozen anglický dramatik, prozaik a esejista George Bernard Shaw – *Pygmalion, Živnost paní Warrenové, Dům zlomených srdcí*

Vítání občánek

Obecní úřad Líbeznice oznamuje, že vítání nových občánek do naší obce proběhne v sobotu dne 16. října 2021

v Základní škole Líbeznice (Rondel). Pozvánky budou rodičům s konkrétním časem konání rozesílány během září.

Matřičárky OÚ Líbeznice

STONOŽKA LÍBEZNICE, O. S.
VŠECHNY SRDEČNĚ ZVE NA AKCI

Líbeznický koloběh

sobota 4. září 2021

Areál zdraví v Líbeznicích

Líbeznický koloběh

netradiční závod dvojic na 10 km:
jeden jede, druhý běží, s výměnou na trase

9.30 začátek registrace

10.00 start prvních závodníků

Líbeznický saah

šplh na laně na počet sáhů
ze sedu na podložce

Startovné pro Koloběh — 100 Kč/dvojice.

Registrace závodníků a více informací — www.libeznickykolobeh.cz.

Akce se koná za laskavé podpory obce Líbeznice.

Obujte tenisky, oblékněte tepláky a pojďte si společně zasportovat, nebo nás jen povzbudit!

a jiné sportování

Líbeznické vinné slavnosti 2021

**v sobotu 4. září
od 14 hodin
na Mírovém náměstí**

**Den plný skvělého vína,
výborného jídla a příjemné hudby.**

**Vinné stánky předních českých,
moravských i evropských vinařů:**

Vinařství Novotný Bílek, Vinařství Stanislav
Mádl, Malvíno - vína z Wachau,
Vinařství Spielberg, Vinný obchod Matěj
Šaman, Vína z Francie a další

Bohatá nabídka gastro služeb:

JIP, Pekárna Líbeznice,
Statek Líbeznice a další

Hudební program:

cimbálová muzika a jazz k tanci i poslechu

Vstupné - sklenička za 100 Kč – do jiné Vám nenalijí.

MĚŠICKÉ KULTURNÍ LÉTO 2021

30.7. ve 20:00

Aneta & The Soul Uncles

13.8. ve 20:00

Ukulele Orchestra jako Brno

3.9. ve 20:30

**Metallica Revival (Beroun)
v 19:00 support Sox in the Box (Kostelec n/L)**

**Koncerty se konají pod širým nebem,
na louce u sokolovny v Měšicích.**

www.mesice.cz

FB Obec Měšice

Tvá Výzva

SPORTOVNÍ ODPOLEDNE PRO DĚTI A RODIČE

29. 8. 2021 | 14-17h
Areál zdraví v Líbeznicích

Věková kategorie 1-15 let

NA CO SETĚŠIT
soutěže o ceny
tombola pro rodiče
a další potěšení

SOUTĚŽÍCÍ DĚTI
startovné 50,-Kč
v ceně (pití, dárek, tombola pro rodiče)

BUDEME RÁDI ZA REGISTRACI
(z důvodů kapacity - email: martinamackova@tvavyzva.cz).
Při dešti akce se přesouvá do telocvičny Na Chrupavce v Líbeznicích.

Akci pořádá Martina Macková za podpory obce Líbeznice.

SPONZOŘI:
Vinařství Stanislav Mádl s.r.o., Tvá Výzva a další.

www.tvavyzva.cz
tel.: 736 473 427, email: martinamackova@tvavyzva.cz

POZOR, POZOR!
TS DEMO OTEVÍRÁ NOVÝ KURZ
V LÍBEZNICÍCH!

DISCO DANCE

PŘIDEJ SE K NÁM!
POZNEJ SUPER PARTU,
USMĚVAVÉ LEKTORY
A STAŇ SE S NÁMI MISTREM!

7-9 LET PRO úplné
ZAČÁTEČNÍKY!

ZAČÍNÁME V ZÁŘÍ 2021!

KAŽDÝ ČTVRTEK v telocvičně
ZŠ a ZUŠ Líbeznice,
Měšická 322, Líbeznice

Více informací naleznete
na webových stránkách
nebo na našem Facebooku!

TS DEMO
Mistři ČR 2019
Czech dance tour
Mistři světa 2018
WADF

Taneční skupina DEMO
taneční skupina
taneční skupina
taneční skupina

TanecniSkupinaDEMO
tanecniskupinademo

www.tanecniskupinademo.cz

**1.FC Líbeznice pořádá nábor malých fotbalistů,
hledáme holky a kluky ročník 2010-2016 se zájmem o fotbal.**

ZÁŘÍ MĚSÍC NÁBORŮ

Místo konání: Fotbalové hřiště 1.FC Líbeznice

Datum a čas: 4.9.2021
10:00 - 12:00

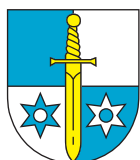
Kontakt: Z.Stibal tel. 603 50 44 11

Další informace: Sportovní oděv s sebou

**HLEDÁME NOVÉ HVĚZDIČKY,
MOŽNÁ BUDOUCÍ REPREZENTANTY**

Přiveďte svého malého fotbalistu/fotbalistku do našeho fotbalového klubu!

Kalendář akcí pro rok 2021

- 4. 9. od 10:00** Líbeznický koloběh
4. 9. od 14:00 Líbeznické vinné slavnosti
(na Mírovém náměstí)
11. 9. od 13:00 Líbeznické posvícení
(v parku Na Chrupavce)

Kromě toho
každou druhou sobotu

FARMÁŘSKÉ TRHY

(sudý týden)

9.00 až 12.00 na Mírovém náměstí.

Základní škola v Líbeznicích hledá školního psychologa

*Pojďte nám pomoci vytvořit pro žáky
i učitele na líbeznické škole co nejlepší
prostředí pro vzdělávání i vyučování.
Hledáme šikovného školního psychologa,
který má zájem o práci s dětmi i dospělými.*

Více informací na
www.zslibeznice.cz/volna-pracovni-mista
nebo 702 153 752.

HLEDÁME PANÍ NA ÚKLID

Pro objekt sportovní haly
Na Chrupavce.

V případě zájmu volejte
na tel. číslo 603 504 411
nebo piště na e-mail:
zdenek.stibal@libeznice.cz

Po-Pá 7-11 hod.
So-Ne výjimečně dle potřeby